

Zyskajcie dobre imię

Dyskurs Bhagawana Śri Sathya Sai Baby wygłoszony 25.12.1991 r.
w audytorium Purnaczandra

Drodzy studenci!

Dzisiaj wysłuchaliście sprawozdań z działań służebnych przeprowadzonych przez Posłańców Sathya Sai. Jak wykazali przedstawiciele biura (we wcześniejszych wystąpieniach na tym spotkaniu), kobiety przez całe swoje życie pracują pod dużą presją. Pracując w trakcie studiów znajdują się pod opieką rodziców. Później przechodzą pod opiekę swoich mężów i teściów. Gdy są dorosłe, biorą odpowiedzialność za swoje dzieci.

Mimo tych ograniczeń i powinności potrafiły przestrzegać zasad przyswojonych w koledżu, podjąć działania służebne i nieustannie rozwijać swoje stowarzyszenie Posłańców Sathya Sai. Bez względu na to, czy ktoś jest studentem, czy nie, powinien być zawsze wdzięczny za dobra otrzymane od innych. Największą wartością, jaką powinien posiadać każdy człowiek, jest wdzięczność. Bez niej człowiek przestaje być człowiekiem. Ponieważ w dzisiejszych czasach ludzie przestali pielęgnować wdzięczność, stali się ofiarami wielu chorób.

Kara boga słońca za niewdzięczność

Do oddawania czci bogu słońca wykorzystuje się pewne mantry (przywołujące różne atrybuty bóstwa). Wśród imion intonowanych ku chwale boga słońca są: *Himaghnaja nama* (pokłony dla tego, który topi śnieg!), *Tamaghnaja nama* (pokłony dla tego, który usuwa mrok), *Kritaghnaja nama* (pokłony dla tego, który niszczy niewdzięczność). Boga słońca pozdrawia się pierwszymi dwoma imionami jako tego, który roztopia śnieg i rozprasza ciemność. Trzecie imię określa go jako porzucającego tych, którzy zapominają o uczynionym dla nich dobru.

W jaki sposób bóg słońca opuszcza niewdzięczników? Wedy głoszą, że słońce wyłoniło się z oczu kosmicznej formy Boga (Wirat-puruszy). Jego promienie rozświetliły oczy człowieka. Gdy mantra oznajmia, że bóg słońca odchodzi od niewdzięcznika, jej wewnętrzne znaczenie polega na tym, że słońce oślepią tego człowieka i odbiera mu zdolność widzenia. W dzisiejszych czasach ludzie niewdzięczni błakają się jak niewidome, czyli nieświadome istoty pozbawione realnej możliwości widzenia. Dlatego każdy człowiek powinien pielęgnować w sobie poczucie wdzięczności.

Byłe studentki koledżu w Anantapur, gdy po skończeniu studiów podjęły pracę, postanowiły ofiarować Swamiemu swoją pierwszą miesięczną pensję w dowód wdzięczności. Takich byłych studentek jest kilka tysięcy. Wiele z nich nawet po wyjściu za mąż regularnie przyjeżdża do Bhagawana i często przywozi ze sobą swoich mężów i dzieci. Taki rodzaj oddania wynika z ich głębokiego poczucia wdzięczności.

Przez cały ubiegły rok angażowały się one w rozmaite działania służebne z powodu swojego oddania dla Swamiego. Z okazji 60. urodzin Bhagawana na wsi powstało 60 domów dla ubogich. To zapał i duch poświęcenia byłych studentek stworzył tę budowę.

Ofiarowujcie nie pieniądze, lecz miłość

Chcąc ofiarować Bhagawanowi swoje pierwsze miesięczne zarobki, były studentki przywiozły ze sobą w zeszłym roku setki tysięcy rupii. Ich miłość jest bezcenna. Majątek ma wartość, lecz miłość jest bezcenna. Najcenniejszą rzeczą jest wasza wdzięczność. Wystarczy jeśli pielęgnujecie to uczucie. Nie ma potrzeby, abyście składały tego rodzaju ofiarę z pieniędzy.

Nawet teraz przywiozły ze sobą czeki na setki tysięcy rupii (jako ofiara dla Swamiego). Lecz tym, czego od was oczekuję, jest wasza miłość. Wystarczy mi, jeśli przestrzegacie zasad Instytutu Sathya Sai, gdziekolwiek jesteście.

Jeśli po ślubie wasi teściowie będą was darzyli wielkim szacunkiem jako dziewczęta, które odebrały wykształcenie w Instytucie Sathya Sai, a wasi mężowie uświadomią sobie, że mieli wyjątkowe szczęście żeniąc się z dziewczętami wykształconymi w Instytucie, będzie to dla mnie wystarczająca nagroda. Tym, co musicie mi ofiarować, jest dobre imię, które potraficie zdobyć. Musicie dać przykład wzorowej kobiecości. Musicie przekazać dzieciom właściwe ideały. Tylko wtedy Indie osiągną prawdziwą pomyślność. Nie ma nic wspanialszego, niż być przykładną matką i kobietą o dobrej reputacji.

Drogie studentki!

Pragnę, abyście poświęcały się służbie społecznej na wsiach, prowadziły zajęcia edukacyjne dla dzieci i świadczyły wszelką potrzebną służbę ludziom starszym. Zwracam wam czeki, abyście mogły wykorzystać pieniądze na te działania służebne. Błogosławieństwo was wszystkie (Swami oddał czeki przewodniczącej stowarzyszenia).

Pielęgnujcie wdzięczność

Nie ofiarowujcie mi takich pieniężnych datków w przyszłości. Podejmijcie czyste działania z czystym sercem i zyskajcie dobre imię. Tym, co musicie mi ofiarować, jest dobre imię, jakie zdobyłyście. Jako studentki tego Instytutu powinnyście zaskarbić sobie uznanie społeczeństwa.

Nie przynoscie złej sławy Instytutowi swoim zachowaniem w świecie zewnętrznym. Nie ma to większego znaczenia, jeśli nie przysparzacie Instytutowi dobrego imienia, ale w żadnych okolicznościach nie możecie mu przynosić złej sławy. Nawet jeśli nie zdołacie pomóc innym, nie wyrządzajcie im krzywdy.

Studentki powinny o tym pamiętać. Nie tylko studentki, lecz wszyscy aspiranci duchowi powinni z wdzięcznością pielęgnować dobro, jakie uczynili im inni i zawsze pamiętać o każdej formie pomocy, jaką otrzymali. Jedynie ci, którzy wiodą takie pełne wdzięczności życie, będą mogli odnaleźć w nim szczęście i spokój.

Pragnę, abyście wszystkie nieustannie myślały o Bogu, nadal świadczyły służbę społeczną, prowadziły wzorowe życie rodzinne oraz cieszyły się spokojem i szczęściem. Takie jest moje błogosławieństwo dla was wszystkich.

(Dyskurs wygłoszony w audytorium Purnaczandra po ofiarowaniu Swamiemu przez były studentki żeńskiego koledżu Śri Sathya Sai w Anantapur czeków na znaczne kwoty.)

tłum. Dawid Koziół
red. Iwona Piotrowska

Źródło: <http://www.sssbpt.info/ssspeak/volume24/sss24-30.pdf>